

νασσ. Πατιδάχος 'νίδκεται ἓνα daχτσύλ' (ὁ βασιλιάς ἀπὸ τῆ ντροπῆ του ζάρωσε. ἐκ παραμυθ.) 'Αραβάν. Εἰμαστιμ-
μάοι τζαί γινισκούμαστιφ-φικὰ (εἴμαστε μάγοι καὶ γινό-
μαστε θεριά' ἐκ παραμυθ.) Κύπρ. || Φρ. 'Ενίσκουμαι καλὰ
(ἀναρρωνύω ἐκ νόσου) Σιλ. 'Εκεῖ 'νίδκεται ἓνα μὲ τὸ χα-
μαμτζῆ (ἐκεῖ γίνεται, συνεννοεῖται πλήρως, συμφωνεῖ ἀπο-
λύτως μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ λουτροῦ' ἐκ παραμυθ.) 'Αραβάν.
|| Ἄσμ.

Μπούκ-κωμα τρώεις χατζαρκάν, τὸ δέιλις ἀλυσίδιν
τῶαί ὡς τὰ 'λιοβουτ-τήματα γινίσκεσαι παιχινίδιν
(λέγει ὁ ἄγιος Γεώργιος εἰς τὸν δράκοντα, τὸν ὁποῖον
ἐφόνευσε) Κύπρ. || Ποίημ.

Π' ἀγάπην ἢ καρτιά μου ἐν' γεμάτη
τῶαί λειῶ τῶαί στάσ-σω σγιάν τῶερὶν γιὰ σέφαν.
Σγιάν εἰμ' ἀνύπαντρος, τῶαί σου δκηράτη,
'ἐν γινισκούμαστιν τῶ' οἱ δκνὸ μας ἔναν;
Δ. Λιπέρτ., ἐνθ' ἀν. 3, 120.

Γινίσκονται ὀρκή Θεοῦ τῶαί πλάσκονται ὀμπρός σου
πλάσκονται = παρουσιάζονται) Δ. Λιπέρτ., ἐνθ' ἀν.
2, 55.

Γ) Ἀπροσ. 1) Γίνομαι Γ1, τὸ ὅπ. βλ. Καππ. ('Αρα-
βάν. Συνασσ. Φλογ.): Βασιλὸς εἶπεν νίδκεται (ὁ βασιλιάς
εἶπεν ὅτι γίνεται αὐτὸ) Φλογ. Στατέτε μιὰ, ἐροῦ σὸ ζιαφέτδ'
ἐτὸ δὲν 'νίδκεται (σταθῆτε πρῶτα, ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι
αὐτὸ δὲν γίνεται' ἐκ παραμυθ.) 'Αραβάν. Δαρά τί' νίδκεται;
(τώρα τί ποιητέον;) αὐτόθ. 2) Μὲ ἐνδιαφέρει τι, ἀσχολοῦ-
μαι εἰς τι Καππ.: Ἄσμ.

Κόρη, τὸ τί μᾶς 'νίδκεται, κ' ἐμεῖς νὰ τότε κλαῖμε;

γινόβελέντζα ἢ, ἀμάρτ. γινουβέλεντζα Στερελλ. ('Α-
ράχ.) γινουβιλέτζα Στερελλ. (Γαλαξ.)

'Εκ τοῦ θέμ. τοῦ ρ. γίνομαι καὶ τοῦ οὐσ. βελέν-
τζα.

Κλινωσκέπασμα ἐξ ἐρίου προβάτου ὑποστάν τὴν ἐν τῇ
«νεροτριβῇ» ἐπεξεργασίαν πρὸς πύκνωσιν τῆς ὑφάνσεως
μετὰ τὴν ἐξαγωγήν του ἐκ τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ὅθεν τὸ
«γινωμένο», τὸ ἔτοιμον.

γίνομαι κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) γίνουμαι Αἰγίν. Ἡπ.
Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀνδροῦς. Ἀρχαδ. Κόκκιν. Μεσσ. Παπ-
πούλ. Πυλ. κ.ά.) Πόντ. (Σταυρ.) γίνουμι βόρ. ιδιωμ. γίνουμ'
Στερελλ. (Δεσφ. κ.ά.) γίνουμ' Σαμοθρ. ἴνομαι Κάλυμν.
Κάσ. Νάξ. ('Απύρανθ. Δαμαρ. Φιλότ.) Πόντ. ('Ινέπ. Κο-
τύωρ. Ὁφ. κ.ά.) Σύμ. ἴνουμαι Καππ. ('Αραβάν. Φάρασ.)
Πόντ. ('Αργυρόπ. Ἰμερ. Ἰνέπ. Σταυρ. Χαλδ. κ.ά.) νίνουμαι
Καππ. γένομαι πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ.
(Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γένομαι Ζάκ. Πελοπν. (Κόκκιν. Λάστ.
Παππούλ. κ.ά.) Ρόδ. γένομαι Ἀπουλ. γένομι βόρ. ιδιωμ.
'ένομαι Θράκ. (Καλλιπ. Σύμ. κ.ά.) ἔνομι Α. Ρουμελ. (Φι-
λιπούπ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Ὁρτάκ. κ.ά.) Μακεδ. (Κοζ.
Πελεκᾶν. Σιάτ. κ.ά.) Σύμ. γένομιον Λυκ. (Λιβύσσ.) γινού-
μενερ ἐν Τσακων. γινόμε'νε ἴμα Τσακων. (Χαβουτσ.) νιγό-
τομαι Καππ. ('Ανακ. Φερτ.) Παρατ. ἐγίνουμ'νε Μύκ. Πόντ.
(Ἀργυρόπ. κ.ά.) ἐγενόμουνα Ζάκ. γένομιαν Μακεδ. ('Ανω
Κώμ.) ἐνεχόμεν Καππ. (Μισθ.) ἐνεχόταμαι Καππ. (Μισθ.)
ἐνεχότουμαι Καππ. (Μισθ.) γ' πρόσ. νιόταν Καππ. (Μισθ.)
νιότον Καππ. (Μισθ.) νιότουν Καππ. (Μισθ.) Ἀόρ. ἐγένο-
μουν Κύπρ. ἐγένομιον Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) ἀγέ-
νουμιον Πόντ. (Οἶν.) ἐγένομιον Πόντ. (Σαράχ.) ἐγένομ'νε

Πόντ. (Οἶν.) ἐένομιον Πόντ. (Χαλδ.) ἔνομ'νε Πόντ. ἐνάμα
Τσακων. ἴνάμα Τσακων. (Χαβουτσ.) ἐγενάστηνα Καλαβρ.
(Μπόβ.) ἐγέτ-τιμο Ἀπουλ. (Καλημ.) γέντησα Ἀπουλ. (Κα-
λημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) ἐγένησα Πόντ. (Οἶν.) ἐγένοσα Πόντ.
(Οἶν.) ἔνοσα ('Αμισ.) ἐγένηκα Ἰων. (Φώκ.) Κρήτ. ('Ηράκλ.
κ.ά.) Κύπρ. Νάξ. (Δαμαρ.) Χίος ἐζένηκα Ἀστυπ. γένηκα
πολλαχ. γέν'κα βόρ. ιδιωμ. ἔνηκα Θράκ. (Κομοτ. κ.ά.)
Προπ. (Μαρμαρ.) ἐν'κα Προπ. (Μαρμαρ.) ἠγένηκα Ἀνδρ.
'Ιων. (Κρήν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) ἠγέν'κα Πάρ. (Λεῦκ.) ἠένηκα
Νάξ. (Φιλότ.) ἠένηκα Κάλυμν. ἐγίνηκα πολλαχ. ἐγίν'κα Ἡπ.
(Ζαχόρ.) γίνηκα σύνθη. εἴνηκα Κύπρ. Μεγίστ. Νάξ. ('Απύ-
ρανθ. Σκαδ.) Σύμ. κ.ά. γίν'κα βόρ. ιδιωμ. γίν'ga Ἡπ. (Με-
λιγγ. Σαμν. Σούλ. κ.ά.) Θράκ. Λέσβ. Μακεδ. ('Ανω Κώμ.
Βελβ. κ.ά.) ἴνηκα Μακεδ. ('Ασσηρ. κ.ά.) ἴν'κα Μακεδ. (Κοζ.
Σιάτ.) ἴγκα Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. ('Αδριανούπ.
Καραγ. Ὁρτάκ.) Μακεδ. (Βόιον) ἔγινα κοιν. ἔγενα Ἡπ.
(Μαζαρακ.) ἔινα Καππ. ('Ανακ.) Προπ. (Μαρμαρ.) γένα
Καππ. ('Αξ. Μαλακ. Τελμ. Φλογ.) ἔνα Καππ. ('Αραβάν.
Γούρτον. Φερτ. Ὑποτ. γένω πολλαχ. ἔνω Ἡπ. ('Ιωάνν.
Μελιγγ.) Κάσ. Πόντ. Προπ. (Μαρμαρ.) γενῶ πολλαχ. καὶ
Καππ. (Φλογ.) ἐνω Κάσ. Νάξ. (Δαμαρ. κ.ά.) γίνω κοιν.
'ίνω Κάσ. γινῶ κοιν. ἴνω Καππ. (Φλογ.) Κύπρ. γετ-τῶ
'Απουλ. (Καλημ.) Προστ. γένου Μακεδ. (Καστορ.) γένι
Θεσσ. γέναστα Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) ἔνε Καππ. ('Αραβάν.)
γίνου πολλαχ. ἴνου Κάρπ. Κάσ. Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.) γί-
νουν Πόντ. ('Αργυρόπ. Σούρμ. Τραπ. κ.ά.) γίνε σύνθη. γίνι
βόρ. ιδιωμ. γίν' Σαμοθρ. Πόντ. ('Οφ.) ἴνε Κάρπ. Κάσ. Νάξ.
(Ἀπύρανθ. κ.ά.) Ἀπαρ. γενῆναι Πόντ. (Τραπ.) γινῆναι
Πόντ. ('Οφ. Τραπ.) γινάνα Πόντ. ('Ιμερ.) Μετοχ. γενό-
μενος Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν.) Σύμ. ἐνό-
μενος Χίος (Πυργ. κ.ά.) γενούμενος Θράκ. (Σκοπ. κ.ά.)
Πόντ. Προπ. ('Αρτάκ.) Σύμ.—Χ. Χρηστοβασ., Διαγων., 29
γενέμενος Πόντ. γενάμενος Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) γινάμενος
Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) γινόμενος Ἡπ. Πόντ. (Κερασ.) Χίος
(Καρδάμ.) γινούμενε Τσακων. ἴνούμενους Μακεδ. (Κοζ.
κ.ά.) γεῖν'μένους Μακεδ. (Καστορ.) γενημένου Καππ. (Μισθ.)
γενωμένος πολλαχ. γενωμένο Ἀπουλ. γενομένου Εὐβ.
(Βρύσ.) γενομένους Θεσσ. (Τρίκερ.) γεναμένος Κρήτ. Πε-
λοπν. (Κάμπος. Λακων.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) — Δ. Σολωμ.,
186 γεναμένο Καλαβρ. (Μπόβ.) γεναμένο Καλαβρ. (Μπόβ.)
γινωμένος κοιν. γινουμένους βόρ. ιδιωμ. γιν'μένους Σάμ.
γινάμενος Πελοπν. (Οἶτυλ.) γιανωμένο Ἀπουλ. γιαναμένος
Ζάκ. — Ν. Πολίτ., Παροιμ., 4, 528.

Τὸ Ἑλληνιστ. γίνομαι παρὰ τὸ γίγνομαι. Κατὰ
Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 133, οἱ διττῶς τονιζόμενοι τύπ. τῆς
ὑποτ. ἄορ. γένω - γενῶ, γίνω - γινῶ ὀφείλονται
εἰς τὴν παράλληλον καταγωγήν των, ἐκ τοῦ παθ. ἐγίνην -
ἐγίνηκα, ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ ἐνεργ. ἔγενα, ἀφ' ἑτέρου,
ὅπερ μετὰ τοῦ γίνομαι ἔδωκε τὸ ἔγινα - ἐγίνην.
'Εκ τοῦ τύπ. ἐγίνηκα προέκυψεν ὁ περισπ. τύπ. γινῶ
καὶ ἐκ τοῦ ἔγενα ὁ βαρύτ. γένω, ἐκ δὲ τοῦ ἔγινα
ὁ βαρύτ. γίνω. Ἐκ συμφύσεως τούτων ὁ τύπ. γενῶ.
Οἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ γε - τύπ. ἐσχηματίσθησαν καὶ κατὰ
τὸ συγγενὲς γενῶ, καὶ δὴ ὁ ἄορ. ἐγένησα καὶ ἐγέ-
νηκα, ἢ μετοχ. γεν'μένους κ.τ.τ. Πβ. καὶ τὸν ἥδη ἀρχ.
παθ. ἄορ. ἐγενήθη. Κατὰ Α. Τζάρτζαν, Θεσσαλ.
διαλ., 25, ὁ τύπ. γένομαι πιθαν. κατ' ἀναλογίαν καὶ πρὸς
τὴν ὑποτ. γένω καὶ προστ. γένου, ἂν δὲν ἐσχηματίσθη
κατ' ἄλλα νύληκτα ρήματα ἀπαντῶντα διττῶς: κρίνω -
κρένω, πλύνω - πλένω, ἀρτύνω - ἀρτένω -
ἀρτένομαι, στήνω - στένω κ.τ.τ. Οἱ τύπ. γέ-

